

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715212029
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715212029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janáčkovej a JUDr. Radoslava Svitanu PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletého J. A., nar. XX.XX.XXXX a mal. V. A., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XXX, W. A., zastúpenej Advokátskou kanceláriou M., s.r.o., IČO 36 867 454, F. XXXX, W. a W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. 30X/X, W. A., zastúpeného R. W., s.r.o., advokátska kancelária, JUDr. R. A., ul. N. XXX, W. A., o zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18. januára 2016 č. k. 5P/48/2015-77, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca, stanovenú rozsudkom tamojšieho súdu 5P/9/2015 zo dňa 07.04.2015 na mal. J. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80 eur na 110 eur mesačne a na mal. V. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80 eur na 90 eur mesačne, ktoré je otec povinný poukazovať k rukám matky vždy vopred najneskôr k prvému dňu toho ktorého mesiaca od 01.01.2016. Zameškané výživné za mesiac január 2016 vo výške 40 eur otcovi uložil zaplatiť k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozvedené rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 07.04.2015 a bola schválená dohoda rodičov, podľa ktorej maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný prispievať na ich výživu po 80 eur mesačne. V tom čase matka maloletých dosahovala príjem 464,15 eur, otec 640,74 eur. Obe maloleté deti navštevovali základnú školu. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa príjem matky predstavuje 535,32 eur netto, spolu s maloletými deťmi žije v byte, ktorý je ich osobným vlastníctvom. Príjem otca predstavuje 636,75 eur okrem toho poberá kompenzáciu z úradu práce vo výške 18 eur. Žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým prispieva sumou 100 eur mesačne. Oproti pomerom, ktoré existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia konštatoval zmenu pomerov najmä na strane mal. J., ktorý začal navštevovať strednú školu, s čím má matka nepochybne zvýšené výdavky. Konštatoval, že pomery rodičov sa v podstate nezmenili, ich príjem je približne rovnaký s tým rozdielom, že prídavky na deti a daňový bonus, ktorý v čase úpravy posledného výživného poberal otec maloletých detí poberá matka. Prihliadal na to, že otec sa s maloletými deťmi stretáva, prispieva im aj nad rámec výživného tým, že ich bráva na výlety, zakupuje im oblečenie, darčeky, okrem toho im platí poisťky, telefóny, šetrí na vkladné knižky a dáva im vreckové. Vzhľadom na to, že od poslednej úpravy uplynula len krátka doba, považoval za primerané zvýšenie výživné na mal. J. na 110 eur a mal. V. 90 eur.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie matka maloletých, ktorá navrhla jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní vyčítala súdu prvého stupňa, že určil veľmi nízke výživné, ktoré nezohľadňuje potreby maloletých detí v

nadväznosti na majetkové a osobné pomery otca. Poukazovala na jeho osobné a zárobkové pomery s tým, že býva u svojich rodičov, s ktorými žil aj pred uzavretím manželstva, ktorým podľa jej vedomostí ničím neprispieva. Spochybnila konštatovanie súdu prvého stupňa, že by otec brával deti na výlety a kupoval im aj nad rámec výživného oblečenie a iné veci s tým, že otec kúpil deťom topánky, ktoré majú len u neho doma. Nie je upravený styk otca s deťmi a snaží sa vždy keď o to požiada deti odovzdať, pretože má záujem na tom, aby mali deti s otcom pozitívny vzťah, čo je však u staršieho syna problematické. Ďalej poukazovala na svoje pomery s tým, že zo svojho príjmu musí zaplatiť bývanie, stravu, oblečenie, školské potreby a cestovné pre staršieho syna do školy, lieky, kozmetiku, špeciálne hygienické prípravky, keďže sú alergici, majú atopický ekzém a potravinové alergie. Poukázala aj na vyjadrenie kolíznej opatrovníčky, ktorá odporúčala zvýšiť výživné na vyššie sumy, než rozhodol okresný súd. Otec zakúpil deťom školské pomôcky najviac za 50 eur, pričom podľa jeho tvrdenia to malo byť 70 eur. Rovnako zakúpil mladšiemu synovi cyklistickú prilbu, avšak nie je pravdou, že by sa s deťmi chodil bicyklovať, alebo ich viedol k zdokonaľovaniu sa v tomto športe, ktorému sa sám venuje. V závere zdôraznila svoje presvedčenie o tom, že je v odporcových možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu detí vyššou sumou ako to vyplýva z rozsudku súdu prvého stupňa. Poukázala aj na správanie sa otca k výchove detí a na jeho apatický ak nie odmietavý postoj participovať na ich výchove s tým, že aj z týchto dôvodov vyvstáva reálna potreba rozhodnúť o zvýšení výživného na tieto maloleté deti, aby sa tak otec aspoň materiálne podieľal na ich výchove a výžive.

Otec vo vyjadrení, ktoré podal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo vyjadrení poukazoval na svoje zárobkové pomery ako aj výdavky a rovnako aj na situáciu matky. Vyslovil názor, že existuje zjavný nepomer majetkových pomerov rodičov maloletých detí a ich životnej úrovne.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa rozhodol o návrhu matky na zvýšenie výživného správne. Je potrebné zdôrazniť, že matka podala návrh na zvýšenie výživného, o ktorom súd rozhoduje podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine citovaného aj súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza zo skutočnosti, že výživné sa určuje vždy podľa okolností, ktoré existujú v čase vydania súdneho rozhodnutia o výživnom v prípade uzavretia dohody o výživnom. Plynutím času však nastávajú zmeny jednak na strane osôb oprávnených, a to nárastom odôvodnených potrieb v dôsledku pribúdajúceho veku, prípadne zmeny typu školského zariadenia, ktoré deti navštevujú a na druhej strane aj zmenou pomerov na strane osoby, ktorá je povinná výživné platiť, a to najčastejšie zvýšením alebo znížením príjmu, pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti, zmenou zdravotného stavu alebo zmenou v majetkových pomeroch tejto osoby.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa konštatoval od vydania posledného rozhodnutia o výživnom v súlade s obsahom spisu len zmenu pomerov na strane maloletého J., ktorý začal od septembra 2015 navštevovať strednú školu s čím sú nepochybne zvýšené výdavky v každej oblasti uspokojovania životných potrieb detí. Je potrebné zdôrazniť, že od poslednej úpravy výživného uplynula veľmi krátka doba, a to desať mesiacov, v rámci ktorej sa vyskytla zmena pomerov len na strane mal. J.. Uplynutím takejto krátkej doby nenastala ani zmena pomerov v zárobkových schopnostiach rodičov, keď otec v čase predchádzajúcej úpravy dosahoval príjem 640 eur a v čase vydania napadnutého rozhodnutia 636 eur, čo znamená, že nemožno konštatovať žiadnu zmenu v zárobkových pomeroch otca, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Rovnako nebolo v konaní zistené ani matkou v rámci odvolania tvrdený nárast majetkových pomerov otca, ktorý by odôvodňoval zvýšenie výživného na sumy, ako to navrhuje matka po uplynutí doby 10 mesiacov od vydania predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že matka v odvolaní poukazuje na skutočnosti, ktoré v zásade súd skúma v súvislosti s určením výživného, avšak v prípade, pokiaľ už bolo výživné určené súdom, prípadne aj dohodou rodičov súd postupuje len v zmysle ust. § 78, t. j. skúma aká zmena pomerov ako na strane detí, tak aj rodičov od tej doby nastala. Prehodnocovanie potrieb detí, prípadne

zárobkových, majetkových a osobných pomerov rodičov by znamenalo revíziu predchádzajúceho rozhodnutia, čo je neprípustné.

Súd prvého stupňa tak na vec správne aplikoval ust. § 78 ods. 1 Zák. o rodine, pričom správne vyhodnotil zmenu pomerov, ktorá nastala na strane maloletých detí v čase od vydania predchádzajúceho rozhodnutia, a preto bolo potrebné jeho rozhodnutie v odvolacom konaní potvrdiť.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.